

13.02.2023

KANCELARIA SENATU

03980200742624
RPW/3553/2023 7st
2023-02-17 rej.

ID:03980300020554
SCP/538/2023

Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

PETYCJA

Na mocy art. 63 Konstytucji RP oraz Ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz. U. poz. 870) składam petycję w interesie społecznym oraz dla dobra wymiaru sprawiedliwości, o podjęcie stosownych działań legislacyjnych zmierzających do modyfikacji przepisu art. 105a §4 Kodeksu Karnego Wykonawczego w takim zakresie, aby w stosunku do osób pozbawionych wolności, które nie mają rodziny, lub z różnych względów nie są przez tę rodzinę odwiedzane, po weryfikacji tej informacji przez władze więzienne wyrażało się zgodę takiemu skazanemu na wpisanie na listę osób odwiedzających go w ZK osoby wskazanej przez skazanego, która nie jest członkiem rodziny lub inną osobą bliską, a która stosownym oświadczeniem wyrazi na to zgodę.

UZASADNIENIE

Art. 105a §4 KKW w obecnym brzmieniu odcina wielu skazanych od świata zewnętrznego, co jest niekumaranie i wykoleja ich społecznie. Ogromna grupa skazanych z różnych przyczyn nie jest odwiedzana przez swoją rodzinę

Dzieje się tak np. z powodów ekonomicznych, lub ze względu na konflikty rodzinne, czy z uwagi na fakt, iż rodziny skazanych wyrzekają się ich dlatego, że znaleźli się w więzieniu. Bywa i tak, że skazani nie mają rodziny w ogóle. Ta grupa skazanych jest czasem długie lata izolowana od świata zewnętrznego. Gdy ktoś ze świata zewnętrznego (np. kolega/koleżanka z dawnych lat, lub jakaś nowa osoba poznana telefonicznie lub korespondencyjnie) wyraża chęć kontaktu ze skazanym oraz deklaruje, że zamierza skazanego wspierać i regularnie odwiedzać, Dyrektorzy ZK nie wyrażają zgody na widzenia z innymi osobami niż najbliższa rodzina. Wszystkie skargi kierowane do Sądów są bezzasadne, ponieważ zgodnie z art. 105a § 4 KK Dyrektorzy ZK mają prawo nie wyrażać zgody, ponieważ kolega/koleżanka nie jest rodziną ani „osobą najbliższą” w rozumieniu definicji zawartej w Kodeksie Karnym. Dyrektorzy ZK nie biorą pod uwagę faktu, iż czasem w życiu osoba nie będąca członkiem rodziny faktycznie jest osobą bliższą niż rodzina. Powyższa praktyka powoduje, iż pewna grupa osób skazanych przez bardzo długi okres czasu nie spotyka się z ludźmi z zewnątrz i ulega czynnikowi tzw. przizoracji. Jak wiadomo, kontakt ze światem zewnętrznym jest filarem resocjalizacji i takie izolowanie skazanych od ludzi na jakie zezwala art. 105a § 4 KK w obecnym brzmieniu wykołaja skazanych społecznie, jest dłużej trujące dla ich psychiki oraz pozostaje w sprzeczności z szeroko pojętymi celami wykonywania kary pozbawienia wolności.

Uznając wniesienie niniejszej petycji za uzasadnione i potrzebne dla usprawnienia procesu resocjalizacji oraz wykonywania kary pozbawienia wolności proszę Senat RP o podjęcie prac nad niniejszą petycją oraz o poinformowanie mnie o jej rozstrzygnięciu.